

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. 1469 / C4 / 1501

Data: 28.05.2025

Prin contestația înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. 27049/28.04.2025, depusă de SRL, cu sediul în alea Felix nr. 4A,, județul, CUI, număr de înregistrare în registrul comerțului, reprezentată de doamna - administrator, privind procedura proprie pentru atribuirea contractului de servicii de protecție, pază și monitorizarea sistemelor de alarmă și intervenție obiectiv pentru, cod CPV principal 79713000-5, cu data-limită de depunere a ofertelor 31.03.2025, organizată de, cu sediul în bd. Republicii nr. 10,, județul, în calitate de autoritate contractantă, contestatoarea a solicitat, în esență, anularea admiterii și declarării câștigătoare a ofertei SRL și obligarea autorității la reevaluarea ei.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care ofertantul SRL reclamă decizia autorității contractante de admitere și declarare câștigătoare a ofertei SRL, în cadrul procedurii de atribuire menționată în partea introductivă, învederând în motivare că respectiva ofertă trebuie respinsă atât ca neconformă, cât și ca inacceptabilă, încălcând cerințele documentației de atribuire și prevederile legislației în materiile achizițiilor publice și muncii.

În esență, contestatoarea învederează faptul că prețul ofertat de SRL, în cuantum de 26,50 lei/oră, fără TVA, este nesustenabil și artificial de scăzut, întrucât nu include cheltuieli obligatorii, precum indemnizația pentru concediul de odihnă, sporurile legale (de noapte, de weekend, pentru sărbători legale), contribuțiile

aferente fondului de handicap, cheltuielile pentru echipamentele de lucru, logistică, instruirea agenților și nici costurile aferente serviciilor de monitorizare și intervenție. În centralizatorul financiar anexat ofertei, aceste componente fie nu sunt cuantificate, fie sunt evidențiate formal, fără acoperire economică reală, ceea ce denotă subevaluarea costurilor și o abatere de la legislația în domeniul muncii. Motivarea integrală a contestației se regăsește în fișierul „Contestație”, postat de autoritate pe site-ul său, la adresa <https://www.mbmr.ro/wp-content/uploads/2025/05/Contestatie-.....-SRL.pdf>), la 14.05.2025. Reproducerea în cuprinsul deciziei a ansamblului motivării nu se justifică, din moment ce întreaga contestație poate fi vizualizată liber și gratuit de către orice persoană interesată. Desigur, motivarea completă va fi avută în vedere de membrii completului la adoptarea soluției.

În punctul său de vedere nr. 852/07.05.2025 asupra contestației, înregistrat la Consiliu cu nr. 29802/08.05.2025, autoritatea contractantă susține în apărare că întreaga procedură de atribuire s-a desfășurat cu respectarea cerințelor din documentația de atribuire și în conformitate cu prevederile legale aplicabile. În ceea ce privește serviciile de monitorizare, ofertantul declarat câștigător, SRL, a încheiat contract de colaborare cu o societate avizată de Inspectoratul General al Poliției Române, respectiv Vega SRL, iar acest contract a fost considerat suficient pentru îndeplinirea cerinței din caietul de sarcini. În opinia comisiei, nu era necesară declararea acesteia ca subcontractant, întrucât colaborarea este permisă de documentația tehnică.

Cu privire la documentele justificative privind lipsa datoriilor la bugetul de stat și cazierul judiciar al operatorului economic și al membrilor conducerii, acestea nu erau obligatoriu de prezentat în etapa inițială, ci doar de către ofertantul clasat pe primul loc, la solicitarea expresă a autorității. Acest mod de lucru este prevăzut în instrucțiunile adresate ofertanților și a fost respectat în evaluare.

În ceea ce privește prețul oferat de câștigător, în special valoarea de 0 lei alocată serviciilor de monitorizare și intervenție, ofertantul și-a asumat în mod expres această abordare în clarificările transmise, iar, în conformitate cu principiul asumării răspunderii, autoritatea nu are obligația de a interveni în structura internă de cost a operatorului economic.

Referitor la personal și numărul de ore prestate, diferența dintre necesarul total de ore și orele acoperite de agenții nominalizați va fi acoperită prin ore suplimentare, în limitele reglementărilor Codului muncii. Eventualele necorelări din propunerea financiară, cum ar fi lipsa unei sume distincte pentru concediul de odihnă sau neofertarea orelor suplimentare în centralizator, intră în responsabilitatea directă a ofertantului, care este obligat să își gestioneze resursele astfel încât să poată executa contractul în condiții legale și financiare sustenabile.

Oferta câștigătoare a fost desemnată în baza criteriului „prețul cel mai scăzut”. Prețul propus de SRL, de 26,50 lei/oră, deși inferior valorii estimate, de 35,00 lei/oră, a fost asumat de ofertant, care poartă întreaga responsabilitate asupra modului de îndeplinire a contractului.

Motivarea integrală a punctului de vedere se regăsește în fișierul „Punct de vedere MBM”, postat de autoritate pe site-ul său (<https://www.mbmr.ro/wp-content/uploads/2025/05/Punct-de-vedere-Comisia-de-Evaluare.pdf>), la 14.05.2025.

Din examinarea coroborată a materialului probator administrat, aflat la dosarul cauzei, după verificarea din oficiu a competenței generale, materiale și teritoriale, potrivit art. 131 alin. (1) C. proc. civ., și după deliberare, Consiliul reține că, prin anunțul postat la adresa <https://www.mbmr.ro/achizitia-de-servicii-de-paza-protectie-si-servicii-conexe/>, la o dată nespecificată, autoritatea contractantă a inițiat o procedură proprie în vederea procurării de servicii de protecție, pază și monitorizarea sistemelor de alarmă și intervenție obiectiv pentru muzeu, estimate valoric la 205.800 lei, fără TVA. Documentația de atribuire a fost postată la aceeași adresă de internet, alături de anunțul de invitare la competiție.

La procedură s-au prezentat doi operatori economici, respectiv SRL, a cărei ofertă a fost clasată pe locul secund, și SRL, a cărei ofertă a fost declarată câștigătoare, de către autoritatea achizitoare, prin raportul procedurii nr. 710/22.04.2025. Împotriva acestui rezultat, pentru motivele evocate mai sus, SRL a investit Consiliul, în termenul legal, cu soluționarea contestației care formează obiectul prezentei cauze, premisă a controlului administrativ-jurisdicțional. Cauțiunea aferentă, în valoare de 4.200 lei, a fost constituită prin recipisa de consemnare nr. 211256190/1, emisă de CEC Bank SA, Sucursala, la data de 29.04.2025. Autoritatea a postat pe propriul site nu doar contestația, ci și punctul de vedere, exemplu meritoriu de bună practică și de transparență, demn de urmat de toate autoritățile contractante.

Preliminar analizării aspectelor sesizate de reclamantă, este de remarcat că documentația de atribuire, alcătuită din instrucțiunile pentru ofertanți, caietul de sarcini, formularele necesare și modelul contractului de servicii, nu a fost contestată de niciun operator economic, drept care toate prevederile ei și-au consolidat forța obligatorie atât pentru autoritatea contractantă, cât mai ales pentru operatorii economici participanți la procedura de atribuire (relevantă, în acest sens, este, de pildă, decizia civilă nr. 2799 din 19 decembrie 2022 a Curții de Apel Craiova, Secția contencios administrativ și fiscal, cod ReJust de926443g). La acest moment, nu pot fi emise pretenții sau critici vizavi de prevederile documentației de atribuire, întrucât ar fi vădit tardive, raportat la termenul prescris de Legea nr. 101/2016 (a se vedea, cu titlu

de exemplu, decizia nr. 692 din 23 octombrie 2024 a Curții de Apel București, Secția a X-a contencios administrativ și fiscal și pentru achiziții publice, cod ReJust 6287ed6e5, și decizia civilă nr. 77 din 7 februarie 2023 a Curții de Apel Galați, Secția contencios administrativ și fiscal, cod ReJust 39g63373e). *„Conținutul documentației de atribuire, astfel cum a fost întocmită de entitatea contractantă, este obligatoriu atât pentru agenții economici participanți la procedură, care au obligația de a elabora ofertele în conformitate cu prevederile acesteia, cât și pentru entitatea contractantă, aceasta fiind obligată ca, în desfășurarea procedurii de achiziție, să respecte atât legislația aplicabilă în domeniu, cât și propria sa documentație de atribuire care stabilește regulile ce trebuie respectate de părțile implicate în derularea procesului competitiv.”* – sentința civilă nr. 113/CA din 11 septembrie 2020 a Curții de Apel Constanța, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, cod ReJust 672e8757.

În concluzie, documentația acceptată implicit de toate societățile ofertante le impunea să îi urmeze cu strictețe prescripțiile, sens în care dispune și art. 75 din Legea nr. 98/2016 – ofertantul depune oferta elaborată în conformitate cu informațiile și cerințele prevăzute în documentele achiziției, precum și art. 123 alin. (1) din normele aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 395/2016 – ofertantul elaborează oferta în conformitate cu prevederile documentației de atribuire. Prin depunerea ofertelor la procedură, se presupune că ofertanții și-au însușit documentația de atribuire fără rezerve, ceea ce înseamnă că nu li se poate scuza nicio abatere de la prescripțiile ei, opozabile în cel mai mic detaliu (elocvente în acest sens sunt, *ex multis*, decizia nr. 1555 din 6 martie 2012 a Curții de Apel Craiova, Secția de contencios administrativ și fiscal, cod ReJust 4d27ede4, decizia nr. 916/CA/2019-R din 8 noiembrie 2019 a Curții de Apel Oradea, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, cod ReJust 7g222g79, decizia nr. 610 din 6 octombrie 2020 a Curții de Apel Brașov, Secția contencios administrativ și fiscal, cod ReJust 6e77d24g, decizia nr. 3.891 din 14 iunie 2023 a Curții de Apel Alba Iulia, Secția de contencios administrativ și fiscal, cod ReJust 72792223d, decizia civilă nr. 176 din 21 august 2023 a Curții de Apel Constanța, Secția contencios administrativ și fiscal, cod ReJust 985333e48, decizia nr. 1.738 din 20 septembrie 2023 a Curții de Apel Craiova, Secția contencios administrativ și fiscal, cod ReJust g8e8223g8, decizia civilă nr. 288 din 2 noiembrie 2023 a Curții de Apel Constanța, Secția contencios administrativ și fiscal, cod ReJust 597ee7239, și decizia civilă nr. 641 din 3 octombrie 2024 a Curții de Apel București, Secția a X-a contencios administrativ și fiscal și pentru achiziții publice, cod ReJust de79d856e).

Prima obiecție a reclamantei este că SRL ar fi trebuit să declare subcontractant societatea Vega SRL, care urmează să presteze serviciile de monitorizare, parte integrantă din contractul de

achiziție publică, obiecție pe care forul administrativ de jurisdicție o găsește a fi neîntemeiată, întrucât autoritatea a permis expres, prin caietul de sarcini, posibilitatea prestării serviciilor de monitorizare inclusiv prin societăți colaboratoare, nu doar prin subcontractanți. Astfel, la pag. 8 din caiet, s-a prevăzut: „Ofertanții trebuie să fac dovada că deține (asociat, subcontractant) avizul dispeceratului de monitorizare a sistemelor de alarmare primit de la IGPR sau să facă dovada colaborării cu o societate avizată IGPR pentru monitorizare (contract, aviz favorabil IGPR + anexa 1B).” Cum SRL nu a atacat cu succes această clauză permisivă a caietului în termenul legal, ofertanții erau îndrituiți să participe la procedură inclusiv cu dovada colaborării cu o societate avizată, absența subcontractării neputând să le fie imputabilă. SRL a inclus în oferta sa contractul nr. 195/19.09.2023 cu firma de monitorizare Vega SRL, la care a atașat avizul și anexa cerute, situație în care oferta sa nu putea fi eliminată pentru nedeclararea subcontractant a Vega SRL și nedepunerea documentelor necesare subcontractanților.

Cu alte cuvinte, clauzele specifice ale documentației de atribuire neatacată în termenul legal prevalează normelor legale în evaluarea ofertelor, întrucât ofertanții sunt ținuti să respecte amintita documentație.

Relativ la criticile legate de prețul ofertat de câștigătoare și de absența anumitor elemente de cost, cum sunt serviciile de monitorizare, serviciile de intervenție, indemnizația pentru concediul de odihnă, contribuția la fondul de handicap, Consiliul observă că muzeul achizitor a solicitat SRL justificarea prețului ofertat, neobișnuit de scăzut, iar ofertantul a răspuns cu adresa nr. 118/14.04.2025. Muzeu nu putea admite și, implicit, desemna câștigătoare o ofertă fără a verifica în prealabil, cu atenție sporită, legalitatea prețului acesteia, întrucât costul contractului, format în principal din manopera salariată a personalului prestator, care trebuie să acopere salariul minim brut pe economie, contribuțiile, cheltuielile directe și indirecte și profitul, nu poate fi indiferent autorității contractante. În plus, din perspectiva tratamentului egal între competitori, elementele de cost obligatorii sunt esențiale și pentru aceștia, întrucât neofertarea (zero lei) sau ofertarea unor elemente sub nivelul minim stabilit de lege conduce la distorsionarea liberei concurenței și alterarea rezultatului.

Este cert că, la elaborarea propriei oferte, SRL trebuia să țină seama de salariul de bază minim brut pe țară de 4.050 lei/lună, reprezentând 24,496 lei/oră, garantat în plată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.506/2024 și Codul muncii începând cu 1 ianuarie 2025. Pe de altă parte, nu poate rămâne indiferent ori să încurajeze atribuirea de contracte în care tariful ofertat nu permite salarizarea personalului de către ofertanți măcar la nivelul minimal impus de lege. Cu alte cuvinte, chiar dacă muzeul nu deține calitatea de angajator al

personalului prestator, acestuia îi revine obligația de a nu tolera sau promova salarizarea nelegală a acestui personal, respectiv încălcarea normelor privind salarizarea. Pe de altă parte, normele imperative precitate fac parte din nivelul de protecție care trebuie garantat lucrătorilor contractantului, protecție care ar trebui să depășească limita unui simplu interes particular al autorității și să intre în sfera interesului general.

Văzând și dispozițiile art. 187 alin. (1) partea introductivă din Legea nr. 98/2016 – „Fără a aduce atingere dispozițiilor legale sau administrative privind prețul anumitor produse ori *remunerarea anumitor servicii* [...]” –, autoritatea contractantă are obligația de a clarifica legalitatea oricărui preț suspect ofertat anterior luării unei decizii în privința ofertei. Prețul propus nu este un element pur formal al ofertei, prezumat a fi valabil și admis indiferent de cuantumul său, ci reprezintă un element esențial al propunerii financiare ale cărei realitate și legalitate trebuie să fie verificate de comisia de evaluare și confirmate de ofertant prin documentele înaintate autorității. Este evident că omiterea anumitor elemente de cost din structura tarifului (inclusiv sporul pentru ore suplimentare) sau acordarea unui salariu sub cel minimal conduce la încălcarea principiului tratamentului egal între ofertanți, statuat la art. 2 alin. (2) din legea privind achizițiile publice.

Ar fi împotriva reglementărilor naționale și europene în domeniul muncii ca autoritățile publice să încheie contracte cu entități care nu respectă legislația în vigoare privind salarizarea. Mai mult, această situație ar antrena o abordare discriminatorie și nedreaptă față de întreprinderile care respectă prevederile juridice și s-ar acorda un avantaj arbitrar celor care le încalcă, ceea ce ar putea genera și o concurență neloială din partea întreprinderilor care nu respectă prevederile, în raport cu cele care le respectă. Respectarea legislației naționale sau europene în materie de muncă este o condiție a corectitudinii procedurii.

În cazul nerespectării obligațiilor impuse de dreptul național în materie, printre altele, de condiții de muncă, statele membre pot califica o asemenea nerespectare drept abatere gravă sau încălcare a eticii profesionale de către operatorul economic, care poate duce la excluderea respectivului operator economic din procedura de atribuire a unui contract de achiziții publice. A se vedea, în acest sens, de pildă, Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 17 noiembrie 2015 în cauza C-115/14, RegioPost împotriva Stadt Landau in der Pfalz.

Art. 133 alin. (3) din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 395/2016 dispun că propunerea financiară trebuie să nu reprezinte o abatere de la legislația incidentă, alta decât cea în domeniul achizițiilor publice, cum este și legislația salarizării, întrucât omiterea, de pildă, a includerii în tarif a costurilor cu orele

suplimentare sau concediile de odihnă constituie o încălcare evidentă a acestei din urmă legislații, de natură să atragă respingerea ofertei.

Din situația faptică expusă și procesul-verbal de evaluare financiară nr. 709/22.04.2025 rezultă cu certitudine că, în realitate, comisia responsabilă nu au evaluat răspunsul de justificare a prețului nr. 118/14.04.2025, mărginindu-se să constate că oferta SRL este admisibilă. Intra în atribuțiile comisiei să verifice dacă tariful ofertat de câștigătoare acoperă sau nu plata tuturor cheltuielilor minime legale pentru salariații prestatori și prestarea serviciilor, ceea ce face ca acceptarea ofertei să intre în conflict cel puțin cu dispozițiile legale antereferite. Din ofertă trebuie să rezulte cu certitudine că prețul respectă toate dispozițiile legale în materia salarizării și că include toate cheltuielile necesare, directe și indirecte. Dacă răspunsul primit nu demonstrează, în mod clar, includerea în tariful orar ofertat a cheltuielilor amintite, autoritatea este îndreptățită și obligată să respingă oferta ca fiind inacceptabilă și neconformă. Nici măcar în punctul de vedere asupra contestației nu este conturată vreo evaluare a respectivelor costuri, singura apărare adusă de autoritate fiind că SRL își asumă tariful ofertat, pentru care răspunde, apărare la care Consiliul nu achiesează, întrucât respectivul tarif nu reprezintă un element formal al ofertei, acceptabil indiferent de cuantumul lui doar pentru că ofertantul își asumă răspunderea. Orice decizie a autorității privind admiterea sau respingerea unei oferte trebuie fundamentată pe o evaluare temeinică a ofertei, sub toate aspectele acesteia, și pe probe concludente, iar nu pe simple aprecieri ale membrilor comisiei de evaluare, care în speță pot favoriza o ofertantă care a propus un tarif cu încălcarea legislației muncii, dar și a celei privind achizițiile publice. Este evident că omiterea anumitor cheltuieli salariale din structura tarifului orar, cum s-a amintit anterior, conduce la încălcarea principiului tratamentului egal între ofertanți. Din ofertă trebuie să rezulte cu certitudine că prețul respectă toate dispozițiile legale în materia salarizării și include toate cheltuielile necesare, directe și indirecte. Dacă răspunsul primit nu demonstrează clar includerea în tariful orar ofertat a cheltuielilor amintite, muzeul este îndreptățit și *obligat* să respingă oferta ca fiind inacceptabilă și neconformă.

Pe de altă parte, ofertarea unor tarife sub nivelul salarial minimal nu se încadrează în categoria abaterilor tehnice minore, astfel cum sunt ele definite la art. 134 alin. (8) din normele aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 395/2016. Elementele de cost salarial țin de propunerea financiară, pe de o parte, iar pe de altă parte, orice intervenție asupra lor are impact asupra prețurilor tuturor devizelor în care se utilizează respectiva manoperă și, evident, asupra întregului preț al ofertei. Intervențiile asupra prețurilor din propunerea financiară sunt posibile doar în cazul erorilor aritmetice, *quod non*.

Tribunalul Uniunii Europene a statuat că obligația autorității contractante de verificare a caracterului serios al unei oferte rezultă din existența prealabilă a îndoielilor referitoare la fiabilitatea acesteia, obiectivul fiind de a nu permite respingerea unui ofertant din cadrul procedurii fără să i se fi acordat posibilitatea să justifice conținutul ofertei sale care ar părea anormal de mică. Prin urmare, numai atunci când există asemenea îndoieli, comitetul de evaluare este obligat să solicite informații pertinente privind compoziția ofertei înainte să o respingă, dacă este cazul. Astfel de îndoieli pot exista, printre altele, atunci când pare incert, pe de o parte, că o ofertă respectă legislația țării în care serviciile ar trebui să fie prestate, în materie de remunerare a personalului, de contribuție la sistemul de securitate socială, de respectare a normelor de securitate și de sănătate la locul de muncă, de vânzare în pierdere, și, pe de altă parte, că prețul propus include toate costurile pe care le presupun aspectele tehnice ale ofertei (Hotărârea din

8 octombrie 2015, Secolux/Comisia, T-90/14, EU:T:2015:772, punctul 62).

În considerarea celor expuse, Consiliul determină că, în mod superficial și nelegal, a apreciat a fi admisibilă financiar oferta SRL, cu declararea ei câștigătoare, fără măcar a analiza efectiv răspunsul nr. 118/ 14.04.2025, cele reținute ducând la infirmarea acestei măsuri, la anularea raportului procedurii de atribuire nr. 710/22.04.2025, prin care a fost stabilit rezultatul evaluării ofertei, și la obligarea autorității contractante la reevaluarea acesteia, cu determinarea corectă și legală a clasamentului final. Evaluarea ofertei s-a realizat în mod superficial și cu nerespectarea dispozițiilor legale în vigoare în privința verificării atente de către autoritate a justificării prețului ofertat, cu includerea tuturor costurilor legale minimale, și prin prisma ofertării gratis a componentelor de monitorizare și intervenție, cu argumentul că „aceste servicii se susțin din prestarea lor în mai multe contracte”, argument ce nu poate fi primit, în principiu, întrucât costul contractului de achiziție publică nu poate fi susținut din costurile sau încasările altor contracte derulate de prestator (nu ar mai exista concurență loială dacă fiecare ofertant și-ar „deconta” din încasările altor contracte ori ar asocia cheltuielilor cu alte contracte viitorul contract de achiziție).

Potrivit art. 65 alin. (2) și art. 133 alin. (1) din aceleași norme metodologice, comisia de evaluare are obligația de a analiza și de a verifica fiecare ofertă atât din punctul de vedere al elementelor tehnice propuse, cât și din punctul de vedere al aspectelor financiare pe care le implică. Pentru a fi imparțială, evaluarea trebuie să fie completă și

temeinică, iar nu să lase loc supozițiilor de favorizare a unei anumite oferte sau, dimpotrivă, de dezavantajare a ei. În absența oricărei probe contrare, autoritatea, prin comisia evaluatorie responsabilă, nu și-a îndeplinit obligația de a verifica sustenabilitatea propunerii financiare potrivit normelor legale, coroborând toate informațiile cuprinse în acestea, cu atenția cuvenită, context în care Consiliul determină că evaluarea ofertei câștigătoare a fost formală și că se impune o analiză reală a ei. Doar după îndeplinirea acestei obligații legale, de către membrii comisiei de evaluare, pe bază de justificări plauzibile, Consiliul se va putea pronunța asupra legalității și temeiniciei viitoarei decizii a autorității, prin care oferta va fi considerată admisibilă sau inadmisibilă, în mod fundamentat. Decizia civilă nr. 1314 din 22 martie 2012 a Curții de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, este în sensul că ofertele nu trebuie examinate formal.

Astfel stând lucrurile, în baza art. 26 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, în limita celor reținute mai sus, Consiliul va admite contestația SRL nr. 27049/28.04.2025, în contradictoriu cu, va anula raportul procedurii de atribuire nr. 710/22.04.2025 și actele ulterioare, inclusiv adresele de comunicare a rezultatului procedurii, toate în partea care privește strict oferta SRL (contestația referindu-se doar la aceasta), și va obliga autoritatea contractantă la reevaluarea ofertei, precum și la emiterea unui nou raport al procedurii de atribuire, cu respectarea întocmai a documentației „licitației”, a motivării de mai sus și a legislației aplicabile achiziției publice.

Unitatea achizitoare trebuie să conștientizeze răspunderea care îi revine în privința desemnării ofertei câștigătoare, asupra căreia nu poate exista nicio îndoială legată de îndeplinirea întocmai a tuturor cerințelor tehnice sau de includere a tuturor elementelor de cost în absența cărora s-ar aduce atingere concurenței loiale între ofertanți.

În eventualitatea unei căi de atac, după cum se cunoaște, în lumina art. 30 alin. (2) și a art. 31 alin. (3) din Legea nr. 101/2016:

- în plângere, contestatorul nu poate invoca alte motive împotriva actelor autorității contractante decât cele cuprinse în contestația adresată Consiliului;

- nu se pot depune probe noi față de cele care au fost depuse în cadrul contestației.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,
CONSILIUL DECIDE:

Admite, în limita celor reținute mai sus, contestația SRL nr. 27049/28.04.2025, în contradictoriu cu, și anulează raportul procedurii de atribuire nr. 710/22.04.2025 și actele autorității

contractante ulterioare lui, inclusiv adresele de comunicare a rezultatului procedurii, toate în partea care privește strict oferta SRL. Obligă autoritatea contractantă la reevaluarea acestei oferte, precum și la emiterea unui nou raport al procedurii de atribuire, cu respectarea celor consemnate mai sus, a documentației de atribuire și a legislației privind achizițiile publice, în termen de cel mult douăsprezece zile de la data primirii prezentei decizii. După reevaluarea ofertei și aprobarea raportului procedurii, autoritatea va comunica rezultatul procedurii, potrivit legislației aplicabile.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți. Împotriva ei se poate formula plângere, în termen de zece zile.

PREȘEDINTE,

.....

MEMBRU,

.....

MEMBRU,

.....

Redactată în exemplare, conține pagini.